

παρεξηγημένος

παρεξηγημένος κ. **παραξηγημένος**, **-η**, **-ο**, επίθ. [μτχ. του ρ. παρεξηγούμαι]. **1.** που έχουν ερμηνευθεί λανθασμένα, που έχουν παρανοηθεί τα λόγια ή οι πράξεις του: «σε είχα τόσα χρόνια παρεξηγημένο, αλλά τώρα μου απόδειξες πως είσαι εντάξει άνθρωπος». **2.** που έχει ερμηνεύσει λάθος, που έχει παρανοήσει τα λόγια, τις προθέσεις ή τις ενέργειες κάποιου και είναι δυσαρεστημένος: «αν είναι παρεξηγημένος, ας μην έρθει στην παρέα μας || είναι παρεξηγημένος με τον τάδε, γιατί έχει την εντύπωση πως τον ειρωνεύεται συνεχώς».

- είμαστε παρεξηγημένοι, είμαστε δυσαρεστημένοι, θυμωμένοι, μαλωμένοι: «με τον τάδε σταμάτησα να κάνω παρέα, γιατί από καιρό είμαστε παρεξηγημένοι».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας